

[Christmas Møller.]

trol. Men saadanne Bestemmelser fordrer Anmeldelsestvang og Registrering.

Altsaa: London-Resolutionens Princip er Offentliggørelse. Naar disse Institutioner bliver saa store, at de bliver større end Kommuner, kan jeg sige, saa skal disse mægtige Virksomheders Forhold, ligesom Kommunernes Forhold ligger aabent, paa visse Omraader ligge aabent. Dette er Tanken.

Saa spørger jeg den ærede Ordfører: Hvad er der tilbage af dette Publicitetsprincip. Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, hvis Mening jeg sætter saa overordentlig stor Pris paa at faa at vide, og hvis Dom om disse økonomiske Spørgsmaal jeg tillægger megen Betydning: Hvor er Publicitetsprincippet i denne Lov? Nej, det kommer man ikke bort fra, at London-Resolutionen er forladt, Publicitetsprincippet er forladt.

Inden jeg gaar over til de enkelte Paragraffer, vender jeg mig derefter til den anden Sensation, der er i denne Betænkning, og det er denne, at der er en afgørende Forskel imellem det Ændringsforslag, som blev forelagt i Udvalget og det tiltraadt af Fler-tallet, og det Ændringsforslag, vi her behandler. Det er ikke saa forfærdelig nemt at opdage det, men det forholder sig nu alligevel saaledes.

Det Ændringsforslag, der blev forelagt i Udvalget og tiltraadt af Radikale og Socialdemokrater, havde til Titel „Forslag til Lov om Prisaftaler“, og det Lovforslag, vi her behandler, har til Titel: „Forslag til Lov om Prisaftaler m. v.“ — der er nogle, som siger, der skulde staa „m. m.“ for at man paa den Maade kunde udlede noget deraf, men der staa „m. v.“.

Heri er en afgørende Forskel, for Titelen „Prisaftaler m. v.“ betyder, at man kan tage fat paa Prisaftaler, men ogsaa paa andet. Jeg vil gerne spørge, navnlig det ærede Medlem Hr. Slesbager, om han mener, man kan tage fat paa andet end paa Prisaftaler. (*Slesbager*: Nej!). Nej, det tænkte jeg nok at det ærede Medlem Hr. Slesbager ikke mente man kunde; men Lovforslaget i den Skikkelse, hvori vi nu vedtager det, har altsaa Titelen: „Forslag til Lov om Prisaftaler m. v.“, Titelen bliver altsaa uforandret. Deraf vil det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen se, at det ikke er mig alene, der laver Filmsnumre, men han kan ogsaa.

Nu har vi altsaa et Lovforslag stik imod det nye Forslag, vi har behandlet i Udvalget, et Lovforslag, der hedder „Forslag til Lov om Prisaftaler m. v.“, og det ærede Medlem

Hr. Slesbager afbrød mig og sagde: Nej, jeg mener kun, det skal være Prisaftaler. Jeg kan ikke helt forstaa, at det ærede Medlem Hr. Slesbager saa har kunnet være med til, at der i Betænkningen Side 2, Sp. 2, staa, at man

„vil medvirke til Indførelse af en effektiv Kontrol med utilbørlige Prisaftaler og andre Trustmisbrug“, thi jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at det ærede Medlem Hr. Slesbager netop mener: Lad os nu i hvert Fald begynde med Prisaftaler; thi det er en Beskyttelse for Befolkningen, vi vil. Men jeg gør kun opmærksom paa, at i selve Titelen staa „Prisaftaler m. v.“, og hvis det ikke ændres, maa man læse de følgende Paragraffer efter denne Titel. Men alt dette kan vi maaske vende tilbage til.

Jeg vender mig derefter til det nye Lovforslags § 1. Det hedder her, at Prisaftaler, der træffes af de nævnte Virksomheder, og som har til Hensigt at fastlægge utilbørlig Pris paa Varer, som indgaar i det almindelige Forbrug, eller søge saadan Pris hævdet ved utilbørlige Foranstaltninger, skal underkastes Prøvelse i Henhold til denne Lov.

Nu vil jeg gerne først spørge, hvorfor man ikke har faaet nogle Oplysninger angaaende Prisaftaler; hvorfor er der ikke givet os Besked om, hvilke Prisaftaler man sigtede til, i hvert Fald nogen. Og der er Grund for mig til at stille dette Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som den 10. Februar her i Tinget, da det konservative Kriseforslag blev fremsat, udtalte, at et Fag som Bogtrykfaget havde sine Aftaler i god Orden og hensynsløst følger dem.

Jeg siger, der vil være god Grund til at spørge det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, om han ikke vil give det høje Ting og Offentligheden Besked om det Kendskab, han har til disse Aftaler. Der blev under 15. Februar i „Berlingske Tidende“ skrevet et offentligt Brev til Hr. Madsen-Mygdal, men han besvarede det, mig bekendt, ikke — naa, der er jo Grænser for, hvad man svarer paa, jeg blev for nogen Tid siden skældt ud i Venstres Presse, fordi jeg svarede paa for meget, og saaledes kan man ogsaa gaa til en Yderlighed. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal svarede i hvert Tilfælde ikke offentligt paa det aabne Brev. Det er blevet oplyst, at der senere blev skrevet til ham, men foreløbig har vi ikke faaet Svar. Men her har vi Lov til at spørge det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal — og han maa jo være interesseret